№ 293 (420). Rok II. Warszawa, 29 grudnia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 293-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Wyjaśnienie.

W związku z artykułem, umieszczonym w N-rze 346 z dnia 22 b. m. w czasopiśmie „Robotnik" p. t. „Co to znaczy", Komisarz Rządu niniejszem wyjaśnia, iż pismem z dnia 13 b. m. N-r 11150/IB, skierowanem do p. Komendanta policji, podał do wiadomości wszystkich komisarjatów policji, że partje polityczne i ich oddziały oraz pracownicze związki zawodowe rejestracji nie podlegają.

USTAWA

z dnia 6 grudnia 1921 r.

o dostarczaniu lokalów dla sądów pokoju.

Art. 1. Komorne za lokale dla sądów pokoju, pomieszczonych w domach prywatnych, opłaca Skarb Państwa.

Art. 2. Sądy Pokoju, pomieszczone w domach, stanowiących własność gmin miejskich lub wiejskich, korzystają z tych lokalów nadal na dotychczasowych warunkach do 1 stycznia 1925 r.

Art. 3. Ustawa niniejsza w niczem nie uchybia przyjętym już dobrowolnie lub mogącym być przyjętemi w przyszłości zobowiązaniom gmin miejskich lub wiejskich co do dostarczania bezpłatnie lokalów dla sądów, opłacania przez te gminy komornego za lokale dla sądów, tudzież innych połączonych z tem świadczeń.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze b. Królestwa Polskiego od dnia 1 stycznia 1922 r. Z dniem tym uchyla się wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski.

Minister Skarbu:
Michalski.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 r.

o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej.

Art. 1. Minister Skarbu ma prawo w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów bądź sam, bądź przez swoje organa — w razie potrzeby z przybraniem rzeczoznawców — wglądać w sposób jedynie informacyjny w ustrój i tok urzędowania władz, urzędów i zakładów państwowych oraz tych instytucji i zakładów niepaństwowych oraz zrzeszeń, które korzystają z pomocy materjalnej Skarbu Państwa.

Art. 2. Minister Skarbu jest upoważniony do znoszenia, po wysłuchaniu opinji Najwyższej Izby Kontroli Państwa, istniejących państwowych władz, urzędów, zakładów, instytucji, placówek i t. p. organizacji wszelkiej nazwy, cywilnych i wojskowych, których koszty utrzymania obciążają budżet państwowy, o ile ich istnienie i zakres działania nie opierają się na ustawie, ani na rozporządzeniu Rady Ministrów.

Art. 3. Tworzenie nowych stanowisk służbowych w państwowej służbie cywilnej, jak również przyjmowanie funkcjonarjuszów w miejsce zwolnionych, mogą nastąpić tylko w razie koniecznej potrzeby i tylko za zgodą Ministra Skarbu.

Art. 4. Uchwały Rady Ministrów, powodujące wydatki ze Skarbu Państwa, mogą zapadać tylko za zgodą Ministra Skarbu. Minister Skarbu może postanowić drogą rozporządzenia, że pewne rodzaje umów, na mocy których Skarb Państwa zobowiązuje się do świadczeń, mających wartość majątkową, muszą być zawierane na piśmie. O ile zarządzenie takie zostało wydane, umowy w niem określone są nieważne, jeśli je zawarto ustnie, lub jeśli dokument stwierdzający taką umowę nie jest zaopatrzony w podpis Ministra Skarbu lub organu, upoważnionego przezeń bądź rozporządzeniem, bądź pełnomocnictwem, udzielonem co do poszczególnej umowy.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydzierżawiania zakładów i przedsiębiorstw państwowych przedsiębiorstwom prywatnym—krajowym lub zagranicznym—po porozumieniu się z właściwymi ministrami.

Wydzierżawienie kolei państwowych oraz zakładów pracujących bezpośrednio w zakresie obrony Państwa wymaga zezwolenia Sejmu.

Art. 6. Umowy obustronnie obowiązujące między obywatelami polskimi, zamieszkałymi na obszarze Rzeczypospolitej, mogą być zawierane tylko w walucie polskiej.

Przepis powyższy dotyczy również osób prawnych oraz wszelkich spółek i stowarzyszeń, mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej.

Władza skarbowa może wyjątkowo, z ważnych powodów, zezwolić na zawarcie umowy w walucie obcej.

Umowy, zawarte z pominięciem przepisów powyższych, są nieważne.

Co do umów, przy których choćby jedną ze stron umawiających się jest obywatel polski, zamieszkały w części województwa śląskiego, przyznanej Polsce na mocy traktatu wersalskiego, lub osoba prawna, spółka albo stowarzyszenie, mające siedzibę na tym obszarze, wydane będą przepisy osobne drogą rozporządzenia.

Art. 7. Przy Ministrze Skarbu tworzy się Rada Finansowa, jako organ doradczy. Rada Finansowa składa się z 15 członków, zamianowanych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 9. Ustawa niniejsza z wyjątkiem art. 6 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 6. uzyskuje moc obowiązującą w miesiąc po ogłoszeniu.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski.

Minister Skarbu:
Michalski.

Zjazd wojewodów.

(Ciąg dalszy).

Naczelnik Wydziału Prezydjalnego, Kozłowski, zwrócił się do pp. wojewodów z wezwaniem, ażeby interpelacje sejmowe były jaknajszybciej załatwiane przez urzędy, poczem Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa, Urbanowicz, dał w krótkim zarysie analizę i syntezę stosunków bezpieczeństwa za rok ubiegły, jak również projekt zamierzeń w tej mierze Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Na wstępie podkreślił, iż zanalizowanie roku ubiegłego, jako pierwszego roku pokojowego issnienia zmartwychwstałej Rzeczypospolitej, winno być specjalnie pouczające dla rozpoznania dziedziny stosunków bezpieczeństwa w Państwie. Nagół należy uznać rok ubiegły pod względem bezpieczeństwa za stosunkowo dodatni, przebieg wypadków zaś aż nadto wyraźnie udowodnił ścisłą zależność rozwoju agitacji antypaństwowej od warunków gospodarczych i socjalnych, jak również podsycania jej z zewnątrz. Początek roku charakteryzują przyczyny gospodarcze analogiczne z ubiegłemi latami wojny, kiedy te grożą najcięższe przesilenia strejkowe wraz ze wzmagającą się agitacją komunistyczną na tle niedomagań aprowizacyjnych. Daje się to odczuć przedewszystkiem na terytorjum węglowem Zagłębia Dąbrowskiego, na które baczną uwagę zwrócili komuniści, mając słusznie na względzie, iż brak opału powoduje rozstrój całego życia gospodarczego kraju. Dzięki jednak energicznej interwencji władz, w której również czynny udział przyjmowały organy Min. Spraw Wewnętrznych, dobrze rozumiejące, iż dla sanacji stosunków bezpieczeństwa trzeba przedewszystkiem walczyć z podkładem gospodarczym i socjalnym, ułatwiającym agitację wywrotową, akcja strejkowa na tle aprowizacyjnem nie doprowadziła do strajku, gdyż nadeszły na czas obiecane przez Rząd transporty zboża i mąki. Następnie przechodzi Państwo w roku ubiegłym parę ciężkich przesileń strajkowych, przedewszystkiem w końcu lutego i początku marca, jak również w sierpniu i początku września w związku ze strajkiem kolejowym, kończą się jednak te przesilenia bez żadnych większych wstrząśnień w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego. Poważniejszych zaburzeń, zajść krwawych, masowych plądrowań rok ubiegły prawie, że nie znał. Jako najpoważniejsze zajście należy zaznaczyć sprowokowane przez komunistów w dn. 29 maja krwawe zajście z policją w Dąbrowie Górniczej. Obniżanie się jednak stale waluty polskiej, niedostatek i bieda wśród funkcjonarjuszów państwowych, przesilenia w różnych dziedzinach życia gospodarczego, demobilizacja i masowa repartrjacja stają się głównemi przyczynami, stwarzającemi grunt podatny pod agitację antypaństwową. Niemniej jednak Dyrektor Departamentu zaznaczył, iż zdaniem jego, o ile by chodziło tylko o walkę wewnętrną prądów socjalnych, to rozumna polityka władz na gruncie normalnych ustaw tylko winna dać zadawalające wyniki w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego. Trzeba jednak mieć na względzie, iż wszelkie braki gospodarcze, każde niedomaganie socjalne, wszelkie zaognienia sporów partyjnych, są obficie wykorzystane przez agitację antypaństwową, mocno zasilaną z zewnątrz zarówno myślą organizacyjną, jak i pieniędzmi i ludźmi. Nie mogąc, wobec braku dostatecznego podkładu, doprowadzić odrazu do po-

ważniejszych zajść, agitacja komunistyczna stopniowo i niepostrzeżenie dla opinji publicznej wzmacnia swą organizację, zdobywa szereg placówek życia robotniczego, zarówno w dziedzinie zawodowych związków, jak kooperatyw i placówek kulturalnych, a mając dużo pieniędzy i wykorzystując zręcznie różne istniejące braki gospodarcze i socjalne, czyni w tym zakresie postępy. W uwzględnieniu tych okoliczności, których oświetlenie aż nadto wyraźnie i rzeczowo dają wyniki dochodzeń policyjnych czy to w sprawie Ś-to Jurskiej, czy to wykrycia organizacji komunistycznych w Łodzi, Zagłębiu Dąbrowskiem, Płocku, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmuszonem jest przeprowadzić szereg zamierzeń w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego, z wiadomością których chce się podzielić z pp. wojewodami. Do nich należy przedewszystkiem pozyskanie kilku ustaw dziedzinie bezpieczeństwa, a mianowicie ustawy o stanie wyjątkowym, opartej na art. 124 konstytucji (zaznaczyć należy, iż w chwili obecnej jedynie taki mały o nieskomplikowanej strukturze socjalnej kraj, jak Szwajcarja i wielka, o zniszczeniu powojennem na przestrzeni 1.200 klm., granicząca z Rosją i Ukrainą Sowiecką, w części dotyczącej b. zaboru rosyjskiego, Polska, nie posiadają w odwodzie ustawodawstwa wyjątkowego), ustawa paszportowa i meldunkowa, dające możność wykonania ścisłego dozoru nad ruchem ludności, co stanowi istotną potrzebę wobec olbrzymich rozmiarów repatrjacji i rozgałęzionego ruchu agitacyjnego, wreszcie ustawa Ministerstwa Sprawiedliwości, zwrócona przeciwko knowaniom antypaństwowym, a zaostrzająca sankcje karne w stosunku do tych przestępstw, jak również przyspieszająca wymiar sprawiedliwości.

DZIAŁ POLICYJNY.

Organizacja Komendy Okręgowej.

Zgodnie z przepisami o organizacji okręgowych Komend Policji, wydanymi przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych w d. 4 grudnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 272—1919 r.) oraz na podstawie przepisów biurowych dla P. P., od dnia 1 stycznia 1922 r. obowiązuje następujący podział czynności biurowych w Komendzie Okręgowej P. P. na m. st. Warszawę.

Dział administracyjny.

Załatwia: ogólną korespondencję, sprawy organizacyjne, personalne, dyscyplinarne, uzupełnienia, uzbrojenia, wyszkolenia, inspekcyjne, prasowe, sądowe, referuje rozkazy dzienne i okólniki Komendanta Okręgu oraz na zasadzie ustaw, rozporządzeń ministerjalnych i władz administracyjnych, a także i rozkazów Komendanta Głównego, załatwia sprawy związane z bezpieczeństwem publicznem i administracją państwową.

Do zakresu tego działu należą wszelkie sprawy zasadnicze jak również usunięcie wątpliwości gdyby zarządzenie jakie je nastręczało. Dział ten prowadzi także ewidencję rzeczy zagubionych i znalezionych oraz wszelkie sprawy nieobjęte zakresem innych działów.

Dział I dzieli się na 5 referatów:

Referat A—Kancelarja:

Prowadzi dziennik podawczy, dokąd wpływają wszystkie pisma adresowane do Komendanta i Komendy Okręgowej, prowadzi dzienniki korespondencyjne działu, skorowidze, terminarze, składnicę aktów i archiwum, sporządza czystopisy i załatwia ekspedycję pism, rozkazów, okólników, gazet i t. p. oraz korespondencję z tym związaną.

Referat B—organizacyjno-administr.:

Załatwia: sprawy zasadnicze i organizacyjne, referuje rozkazy i okólniki Komendanta Okręgu, załatwia sprawy związane z bezpieczeństwem publicznem i administracją państwową oraz sprawy dotyczące policji jako organu wykonawczego władz państwowych i samorządowych, załatwia sprawy związane z inspekcjonowaniem podwładnych Komendzie Okręgowej Urzędów i Komisarjatów, sporządza wykazy statystyczne i sprawozdania inspekcyjne i o stanie bezpieczeństwa, załatwia sprawy dotyczące stosunków między policją okręgu, a innymi urzędami i publicznością, załatwia sprawy dotyczące usunięcia wątpliwości gdyby zarządzenie jakie je nastręczało, załatwia sprawy dotyczące egzekwowania podatków i należności komunalnych i tych państwowych, które nie są egzekwowane przez urzędy skarbowe oraz załatwia wszelkie sprawy nie objęte zakresem czynności innych referatów.

Referat C—osobowy:

Załatwia sprawy związane z ruchem służbowym wszystkich wyższych i niższych funkcjonarjuszy policji okręgu i urzędników jako to: rekrutacja, awansowanie, przeniesienie, delegacje, dyżury, degradacje, redukcje, przydziały, zwolnienia, urlopy, małżeństwa, reklamacje o odroczenie służby wojskowej, nagrody i pochwały, prowadzi ewidencję wszystkich funkcjonarjuszy policji okręgu, (rozkaz Komendy Głównej Nr 80), prowadzi ewidencję zwolnionych w drodze dyscyplinarnej funkcjonarjuszy policji, prowadzi ewidencję dekretów nominacyjnych (roz. Komendy Głównej nr. 9), wydaje bilety kredytowane i dokumenty podróży, załatwia sprawy związane z transportowaniem aresztantów, załatwia sprawy wyszkolenia funkcjonarjuszy policji i ewidencję, załatwia sprawy uzbrojenia i sporządza wykazy statystyczne dotyczące wyżej wymienionych spraw. (D. c. n.).

KRONIKA.

ZAMÓWIENIA NA PRODUKTY CIECHOCIŃSKIE.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego zawiadamia, że wszelkie zamówienia na szlam, ług i solankę ciechocińską należy kierować do Zarządu Zakładu Wód Mineralnych w Ciechocinku. Zamówienia będą realizowane od stycznia 1922 r.

ZWROT MIENIA WYWIEZIONEGO.

W uzupełnieniu komunikatu z dn. 28 listopada r. b. w przedmiocie przedłużenia do dnia 1-go lutego 1922 r. terminu zgłaszania deklaracji o zwrot mienia wywiezionego do Rosji i Ukrainy, Sekretarjat generalny głównego urzędu likwidacyjnego komunikuje, że zgłoszenia pomienione winny być składane tylko w odniesieniu do przedmiotów wywiezionych, nie powinny natomiast obejmować pretensji o zwrot wkładów, depozytów, kaucji oraz wszelkich innych pretensji pieniężnych, wynikających z postanowień Traktatu Ryskiego.

Sposób i terminy zgłaszania wspomnianych wyżej pretensji odnośnie gotówki i walorów będzie w swoim czasie podany przez główny urząd likwidacyjny do wiadomości publicznej

STANOWISKO P. DZIEDUSZYCKIEGO.

Wobec pojawienia się w prasie błędnych wiadomości o rzekomem ustąpieniu Naczelnika wydziału, dr. Jerzego Dzieduszyckiego z Ministerjum spraw zagranicznych i przeniesieniu go do Ministerjum skarbu, biuro prasowe ministerjum spraw zagranicznych komunikuje, iż pan Dzieduszycki został ostatnio mianowany przedstawicielem M. S. Z. w Komisji oszczędnościowej przy ministerstwie skarbu, pozostając nadal na etacie Ministerstwa spraw zagranicznych.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-90.